

תת"ע 5941/06/17 - מדינת ישראל נגד סמיח וני

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

04 מרץ 2019

תת"ע 5941-06-17 מדינת ישראל נ' וני סמיח

לפני כבוד השופטת אסתר טפסה-גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 סמיח וני

הנאשם

באמצעות עו"ד ענאן עליאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו**.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.4.17, סמוך לשעה 11:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "ניסאן", מ.ר. 6628510, בשפרעם, כשרישיון נהיגתו פקע למעלה משנתיים.

ביום 15.5.18 נפסל הנאשם עד תום ההליכים נגדו.

3. המאשימה עתרה לעונש מאסר על תנאי, פסילה, שלא תפחת מ-16 חודשים, פסילה על תנאי וקנס מרתיע. צוין שהנאשם נוהג משנת 1996, ולחובתו 13 הרשעות קודמות, כולל שתי הרשעות בעטיה של עבירה דומה. צוין שרישיונו פקע בשנת 2003.

הסנגור עתר, מנגד, להסתפק בפסילה מינימלית. צוין שהנאשם נכה, חולה במחלת כבד, ומחלות נלוות נוספות (הוצגו אישורים רפואיים). צוין שהנאשם הודה, ובעת ביצוע העבירה היה בדרכו לקופת חולים, ונהג היות שלא היה מי שיסיעו. צוין שהנאשם, אב לילדים, היה פסול עד תום ההליכים נגדו, ואי חידוש הרישיון נבע ממצוקה כספית.

4. נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מעשור, היא עבירה שרף חומרתה גבוה, ומשקפת לצד זלזול בחוק, אף סכנה ממשית לשלום הציבור. כישורי הנהיגה של נהג כזה מוטלים בספק, נוכח הזמן שחלף מאז פקע רישיונו (ראו תת"ע (ת"א) 908-05-11 **מדינת ישראל נ' רג'ואן**, (מיום 23.1.12)) וכן פל' (רמ') 165/07 **מדינת ישראל נ' סולטן** (מיום 9.7.09)).

ככל שמתארך משך הזמן שחלף מאז פקיעת הרישיון ועד למועד הנהיגה הולך ומטשטש ההבדל בין נהיגה בזמן פקיעה לבין נהיגה בהעדר רישיון נהיגה (ראו **תתע (י-ם) 4310-07-10 מדינת ישראל נ' פריג' אבו עצא**).

מדיניות הענישה

5. בעפ"ת (ים) 4420-09-12 מ"י נ' פכורי (29.1.13), בעבירה שניה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מעשור, ואי חידוש הרישיון נבע מקנסות, בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, והיותו אב לארבעה, אימץ כב' השופט א' כהן, את גזר הדין של בית משפט קמא - שהתחשב בעובדה שהנאשם לא חידש רישיונו עקב אי תשלום קנסות - לעניין המאסר המותנה של 30 יום למשך 3 שנים, וקבע שיש להגדיל את הקנס שנקבע (₪ 1,000) והעמידו על סך 5,000 ₪.

6. בעפ"ת (י-ם) 9741-06-10 מדינת ישראל נ' זגורי, (מיום, 31.10.10), דחה ביהמ"ש את ערעור המדינה על קולת העונש שהטיל ביהמ"ש קמא על נאשם שהורשע ב-5 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, כשרישיון הנהיגה פקע בשנת 2001 והעבירות בוצעו בין השנים 2007-2010, כשבעברו 25 הרשעות בתעבורה, ורישיון הנהיגה לא חודש עקב אי תשלום קנסות. ביהמ"ש השית על הנאשם פסילה בת חודש, הופעלו, באופן חופף, שני עונשי פסילה על תנאי מדו"חות קודמים, לתקופה של 3 חודשים כל אחד, והוטלו עליו 60 ימי מאסר מותנה.

7. ברע"פ 1973-13 אסד חסן נ' מדינת ישראל (24.3.13), בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שתוקפו פקע מזה כעשור, כשבעברו 14 הרשעות קודמות, לרבות עבירות דומות, בית המשפט העליון דחה בר"ע שהוגשה על בית המשפט המחוזי, שהפחית את רכיב הפסילה בלבד ל - 12 חודשים מ - 24 חודשים, והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם - 45 ימי מאסר בפועל, קנס בסך 1,500 ש"ח, או 5 ימי מאסר תמורתו; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים ו-5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים.

8. בעפ"ת 38367-02-12 (ב"ש) סלמאן אבו חאמד נ' מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת טלי חיימוביץ, מתחם ענישה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף:

"מתחם הענישה ההולם לעבירה זו, בכל הנוגע לעונש המאסר, נע בין מאסר מותנה בנסיבות קלות, עד מאסר בפועל בן שנה, כאשר עסקינן ברצידיביסט."

הנאשם באותו תיק נהג ללא רישיון נהיגה שפקע תקופה של 21 שנים, עברו התעבורתי היה מכביד, והוא ריצה בעבר מאסר בגין נהיגה בפסילה. הוגשו בעניינו ארבעה תסקירים שהמליצו על צו של"צ. בית המשפט המחוזי מצא לחרוג ממתחם הענישה ולא להטיל מאסר בפועל, בנסיבות מיוחדות של שיקום מוצלח, הטיל של"צ בהיקף 300 שעות, פסילה בת 24 חודשים והעמיד את המערער בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

9. בתת (נת') 2560/07 לשכת תביעות שרון-תעבורה נ' לביא אברהם (7.12.08), הורשע נאשם בעבירה של נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון תקף, שפקע מזה תקופה ארוכה, וללא בטוח, כשלחובתו מאסר מותנה בן 7 חודשים, בר הפעלה. אי חידוש הרישיון נבע מאי תשלום קנסות. בנסיבות בהן הנאשם, סובל ממחלת לב, הגיע להסדר תשלומים והוציא רישיון נהיגה, האריך בית המשפט את המאסר המותנה בשנתיים נוספות, פסילה לחצי שנה, הפעלת עונש פסילה למשך 5 חודשים, בחופף, קנס בסך 750 ₪ וחתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪.

10. בתת"ע 9002-10-16 **מדינת ישראל נ' שמעון** (5.3.18), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בשני אישומים של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע למעלה מ- 13 שנים, ונדון לקנס בסך 3,000 ₪, פסילה לתקופה של 12 חודשים, פסילה על תנאי, בת 6 חודשים, למשך 3 שנים, מאסר מותנה, בן 9 חודשים, למשך 3 שנים, ומאסר בפועל למשך חודשיים, לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט ציין שלנאשם עבר פלילי, עבר תעבורתי בעבירות דומות וכי הוא לא עשה מאמץ להסדיר את רישיון הנהיגה.

11. בתת"ע (פ"ת) 1752-04-14 **מדינת ישראל נ' גרמה**, (מיום 12.3.15) הורשע נאשם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, שפקע 24 שנים קודם לנהיגתו, ובנהיגה ללא ביטוח תקף. בית המשפט מיקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה וקבע שהיות שמשנת 2009 לא נרשמו לחובתו עבירות תעבורה, **מצבו הבריאותי הקשה**, וממועד פקיעת רישיונו (1990) בצע 4 עבירות נהיגה, יש להשית על הנאשם **10 חודשי מאסר על תנאי, 12 חודשי פסילה בפועל, 12 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך 1500 ₪.**

12. עולה מהאמור שמתחם הענישה כשהרישיון פקע משך שנים רבות (למעלה מעשור) וכשלנאשם עבר תעבורתי, הכולל הרשעות בעבירות זהות, נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל של כשנה, ולעיתים אף יותר מכך, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בעברו התעבורתי ובנסיבות ביצוע העבירה.

קביעת העונש הראוי לנאשם

13. נסיבות ביצוע העבירה חמורות. נהיגה ללא רישיון נהיגה, שפקע למעלה מעשור, כמוה כנהיגה ללא רישיון מעולם. לצד זלזול בחוק היא מהווה סכנה חמורה לציבור משתמשי הדרך.

14. לנאשם, הנוהג משנת 1996, 13 הרשעות קודמות, האחרונה, בגין עבירה דומה, משנת 2009. לחובתו 2 הרשעות נוספות בגין עבירה דומה, משנים 2005 ו- 2006. נוסף על כך לחובתו עבירות של נהיגה באור אדום (משנת 2001), נהיגה ללא חגורת בטיחות ועוד.

15. מנגד, נסיבותיו האישיות של הנאשם מיוחדות. הנאשם, נכה, סובל ממספר מחלות, בכללן מחלת כבד, והוצגו לכך אישורים רפואיים. זאת ועוד, הנאשם הודה בתיק זה ואי הסדרת רישיון הנהיגה נבעה ממצוקה כלכלית. נסיבות אלה אינן דומות בחומרתן לנהג שאינו מסדיר רישיונו, במודע, על אף העדרה של מגבלה לחדשו.

16. בהינתן האמור, לאחר ששקלתי את מצבו הרפואי של הנאשם, ומצוקתו הכלכלית, שבגינה לא חודש רישיונו, והיות שהעבירה האחרונה הדומה נעברה בשנת 2009, מצאתי שיש מקום לתת לנאשם הזדמנות לתיקון דרכיו ולשיקומו ואין למצות עמו את הדין. מאחר שהנאשם היה פסול עד תום ההליכים בתיק זה ומצבו הכלכלי אינו שפיר, מצאתי להקל ברכיבי הפסילה והקנס.

17. **לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטיעוניהם, שקלתי את האינטרס הציבורי, עיינתי בפסיקה, נתתי דעתי לכך שמדובר בעבירה חמורה, אך עם זאת התרשמתי מנסיבותיו האישיות של הנאשם, מהעובדה שלא**

חידש רישיונו עקב מצב כלכלי, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם **לחודשיים מאסר על תנאי** למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.
2. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת **12 חודשים**. הפסילה תחל מהיום.
לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.
יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.
3. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת **4 חודשים**, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.
4. קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים ורצופים. התשלום הראשון החל מיום 1.5.2019.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשע"ט, 04 מרץ 2019, במעמד הנוכחים